

Tribuna școlii

Revistă editată de
Ministerul Educației și Învățămîntului
și Uniunea Sindicatelor
din Învățămînt, Știință, Cultură,
Poligrafie, Presă și Edituri

ANUL XIII (XXXIV) Nr. 292 (1 378)

Simbătă 18 octombrie 1986

8 pagini — 2,50 lei

In lumina orientărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu
la deschiderea noului an de învățămînt

ȘCOALA ROMĂNEASCĂ PE DRUMUL CONTINUU AL PERFECTIONĂRII

Înagurată și în această toamnă sub semnul unei nobile și semnificative tradiții — în prezența secretarului general al partidului, președintelui republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu — actualul an de învățămînt, marele debut într-o nouă și intensă etapă de muncă pentru tineretul studios din patria noastră, pentru toți cei implicați în formarea lui, se desfășoară, încă din prima zi de școală, după un amplu și mobilizator program, în care s-au constituit ideile și sarcinile de excepțională valoare teoretică și practică din cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu rostită cu acest prilej.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, de autentică sărbătoare pentru întregul popor, marea adunare populară de la Institutul Politehnic din Capitală a prilejuit oamenii muncii, elevilor, studenților și cadrelor didactice din școlile și facultățile bucureștene o emoționantă întîlnire cu secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, strălucitul promotor al învățămîntului românesc modern. Participanții și-au exprimat profunde sentimente de dragoste și recunoștință față de secretarul general al partidului, pentru statornică sa grijă privind modernizarea școlii, pentru minunatele condiții de muncă și învățură și amplele posibilități de afirmare deschise tinerilor în toate domeniile de activitate.

Sentimente de aleasă stimă și prețuire deosebită și-au manifestat cadrele didactice, elevii și studenții pentru înalta competență cu care tovarășa Elena Ceaușescu, eminent om politic și savant de recunoaștere internațională, îndrumă cu o exemplară dăruire învățămîntul, în scopul unei continue perfecționări, prin legarea indisolubilă a cunoștințelor teoretice cu cercetarea și producția, creșterea calității pregătirii cadrelor, însușirea de către elevi a celor mai noi rezultate din domeniul științei și al tehnicii mondiale.

Cu clarviziune, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a făcut o analiză profundă a menirii școlii românești în etapa pe care o parcurgem — etapă de dezvoltare intensivă, de muncă creatoare și randament maxim, de înaltă eficiență și manifestare a unei calități superioare în toate domeniile. Într-o asemenea etapă, învățămîntul trebuie să revoluționeze procesul de formare a muncitorilor și specialiștilor, să promoveze cu mai mult curaj noul și să aplice cele mai noi cuceriri ale revoluției tehnico-științifice, să utilizeze cu mai mare eficiență buna bază materială, precum și timpul alocat învățămîntului, să se integreze constant învățămîntul cu cercetarea și producția, să se perfecționeze printr-o întrecere stimulatorie între unitățile școlare, în sfîrșit, să-și aducă o contribuție mai mare la educarea tinerelor generații în spiritul păcii.

Acest bogat evantai de orientări și sarcini ale învățămîntului, generate de o profundă cunoaștere a realităților, a perspectivelor, precum și a căilor de întărire a obiectivelor celui de al XIII-lea Congres al partidului, vizează concordanța dialectică ce se cere realizată între actualul stadiu de dezvoltare și noua calitate a muncii, a formării cadrelor chemate să dea concretele minunatelor noastre proiecte de viitor: „Trebuie să ridicăm întregul învățămînt românesc — sublinia în acest sens tovarășul Nicolae Ceaușescu — pe o bază superioară din punct de vedere al nivelului de pregătire a tuturor specialiștilor, pentru că, pînă la urmă, numai nivelul de pregătire a muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, a întregului nostru popor va determina victoria noii revoluții tehnico-științifice și agricole. Va asigura întărirea Programului partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate”.

Pentru întărirea acestui deziderat, școala este chemată acum, mai mult ca oricînd, să-și înarmeze pe elevi și studenți cu noile cuceriri ale cunoașterii umane, cultivîndu-le spiritul cutezător, aspirația spre nou, o înaltă responsabilitate și profunde sentimente patriotice. „Învățămîntul — spune tovarășul Nicolae Ceaușescu — trebuie să se afle în primele rînduri ale luptei pentru nou, să fie un învățămînt revoluționar, care trebuie să tindă permanent spre tot ce este mai bun, să lupte pentru descoperirea de noi taine ale naturii, ale universului, să pună în serviciul omului, al civilizației tot ceea ce a creat și va crea natura — dar acum cu contribuția omului — mai bun în dezvoltarea generală a lumii!”

În consens cu progresul general al patriei, învățămîntul românesc contemporan — cîtorie spirituală a Epocii Nicolae Ceaușescu — și-a dezvoltat continuu baza didactică-materială. Acumulării cantitative de noi și moderne mijloace de învățămînt trebuie să-l corespundă, într-o mai mare măsură, o calitate sporită în pregătirea cadrelor. Referindu-se la procesul de formare a specialistului, secretarul general al partidului pregătirează un complex portret al acestuia: „Specialistul trebuie să fie un bun cunoscător a tot ce este mai nou în domeniul său, dar, în același timp, să aibă și un nivel general de cultură, de cunoștințe, să înțeleagă sensul dezvoltării lumii, a societății. Pentru a fi revoluționar trebuie, într-adevăr, să stăpînești multilateral tot ceea ce este mai nou în toate domeniile — și noi avem nevoie de un inginer, de un chimist, de un agronom, de un medic cu înalte cunoștințe tehnice, dar și politico-culturale, ideologice, de un revoluționar în adevăratul sens al cuvîntului!”

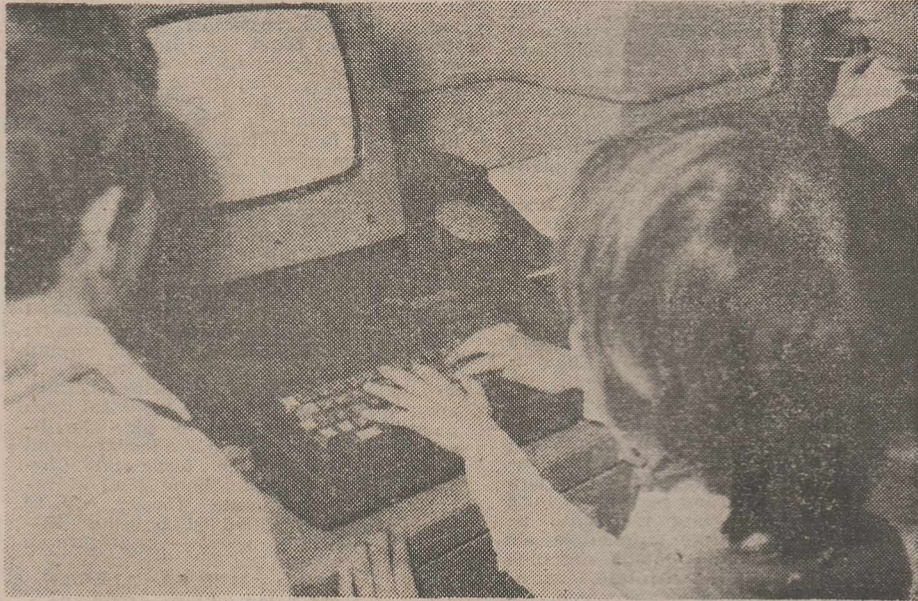
La formarea viitorilor specialiști, la creșterea nivelului de pregătire profesională, precum și la educarea lor în spiritul normelor și valorilor fundamentale ale eticii și echității socialiste, alături de școală, sînt chemate să contribuie mai strîns organizațiile revoluționare de copii și tineret sub conducerea organelor și organizațiilor de partid din unitățile de învățămînt.

Totodată, școala românească trebuie să caute noi modalități care să impulsioneze întreaga activitate din învățămîntul de toate gradele. Între acestea, este necesară angajarea unităților școlare într-o competiție creatoare, menită să-și completeze pe cea din industrie și agricultură, dat fiind faptul că succesele din orice domeniu sînt condiționate de nivelul pregătirii muncitorilor și specialiștilor.

Încă o idee generoasă ce stă la baza educației comuniste a tineretului din România — subliniată nu o dată de secretarul general al partidului — este aceea a aportului mai mare pe care pot și trebuie să-l aibă elevii, studenții și cadrele didactice la înțelegerea între popoare, la triumful rațiunii, al păcii, prin întărirea solidarității cu tineretul de pretutindeni.

Deschis sub semnul acestor majore imperative formulate de secretarul general al partidului, noul an școlar 1986—1987 marchează încă o treaptă în drumul pe care îl parcurg milioanele de elevi și studenți, împreună cu cadrele didactice, urmînd neabătut îndemnul și chemările tovarășului Nicolae Ceaușescu de a face tot ce este posibil pentru a da viață mărețului Program al partidului de dezvoltare multilaterală a României socialiste.

CORNELIA GÎRMACEA

Elevii acestui sfîrșit de secol, cei care în anul 2000 vor fi muncitori și specialiști ai industriei noastre moderne, heticizată, încă de pe băncile școlii, de cuceririle științei și tehnicii contemporane. Integrate în procesul de învățămînt, utilizate din ce în ce mai mult ca mijloace didactice în predarea disciplinelor școlare, calculatoarele contribuie și ele la pregătirea elevilor noștri pentru a se afla în pas cu exigențele modernizării industriale și economiei țării noastre în plină dezvoltare.

PREZENȚI LA LECȚIILE HĂRNICIEI

Pionierii, elevii și studenții patriei au participat (și participă încă și cînd scriem această însemnare), cu tot clanul lor tineresc, la stringerea și punerea la adăpost a roadelor toamnei. Este aceasta o îndatorire a lor de înalt patriotism, izvorîată din însăși educația pe care au primit-o în familie, în sălile de clasă și-n amfiteatre; este, totodată, un răspuns, prin fapte și prin abnegație revoluționară, la minunatele condiții de învățură și de viață pe care partidul și țara le-au creat pentru generațiile tinere.

De cîtiva ani buni încoace — astăzi constituindu-se într-o frumoasă tradiție — în lunile septembrie și octombrie, deci la fiecare început de nou an școlar, întregul cuprins românesc răsună de glasuri entuziaste, împodobindu-se cu cele mai scumpe dintre culori: ale muncii și hărniciei tinerești!

Pe ogoarele patriei, tinerii țării au fost și sînt prezenți la culesul porumbului, la strînsul cartofilor și al sfeclii de zahăr, la punerea la adăpost a tuturor produselor agricole; în livezi, ei adună din ramuri, în lădîțe și coșulețe, lumina soarelui înfrățită cu seva pămîntului și devenită rod aurii sau rumen sub forța miraculoasă a muncii; în podgorii, mîinile tinere culeg ciorchini dolișani de struguri.

Sînt ore fierbinți, sînt lecții de educație în aer liber; lecții de educație în cultul muncii, prin muncă și pentru muncă! Exemplele de hărnicie în aceste zile sînt nenumărate. Pe care să-l oferim cititorilor? Elevii claselor a IX-a și a X-a de la Școala Nr. 1 din Boldești-

Scăieni, județul Prahova, bunăoară, conduși de profesorii lor, dau o importantă mîină de ajutor lucrătorilor din vestita podgorie Valea Călugărească — la culesul strugurilor. În același timp, colegii lor mai mici, din clasele V—VIII, se află zi de zi pe raza C.A.P. Boldești, sortind cartofi, culegînd mere și prune, depănușînd porumb. Un exemplu tipic din mîile de exemple, pe care școlile noastre le oferă sub cupola înaltă a acestei toamne frumoase! Pe loturile cooperativelor agricole de producție, la ferme, la depozitele de legume și fructe din sate ori din orașe, tinerii țării își dau măsura hărniciei lor. Ei lucrează alături de adulți; lucrează cu însuflețire și cu zor, căci, se știe, anotimpul nu așteaptă, iar recolta acestui an trebuie pusă cît mai grabnic la adăpost, fără ca să se risipească sau să se deprecieze nimic din ea. Este o acțiune patriotică importantă și amplă. O acțiune cit țara!

Pretutindeni, elevii și studenții participanți la ea sînt însoții de cadre didactice și de reprezentanți ai organizațiilor de copii și tineret. Acestora, într-o asemenea campanie — mare, cum spunea, cit întreaga țară! — le revin sarcini deosebit de răspundere. Ei nu trebuie să uite nici o clipă că sînt educatori, că au datoria să înțeleagă, la fiecare loc de muncă, un pronunțat spirit de ordine și disciplină regînd, în același timp, cu maximă atenție și tînd din vreme toate măsurile ce se impun pentru evitarea celui mai mic accident care ar putea să periclitazeze sănătatea, viața elevilor. Exuberanța și neastîmpărul — atât de proprii vîrstei tinere — nu trebuie curmate, firește, de către cadrele didactice însoțitoare. Dar învățătorii și profesorii însoțitori au datoria să le tempereze, atunci cînd acestea tind să devină exagerate! Puterea exemplului personal al educatoanelor, în comportament și chiar în muncă, își arată roadele și la strînsul și punerea la adăpost a recoltei.

„Nimic nu ne cade din cer!” spunea secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ocrătorul generațiilor tinere. Pe aceste plaiuri, munca a fost întotdeauna un etalon al nobletei, ridicînd pe omul harnic la rang de cinste. Cu atît mai mult, în acest timp efervescent al construcției socialiste, cînd munca — îndeosebi cea colectivă — îl implineste pe om devenindu-i crez și dobîndînd noi carate! Tocmai de aceea, munca fizică și respectul pentru aceasta sînt însușite fiilor acestei țări încă din cea mai fragedă vîrstă. Este și rațiunea majoră a participării pionierilor, elevilor și studenților la campania agricolă de toamnă de stringere a roadelor pămîntului. Ea se conjugă armonios cu pregătirea prin și pentru muncă a tinerei generații. O temeiăică pregătire pentru viață — cu multitudinea ei de aspecte benefice.

R. DIMITRIE

